

Bruxelles, 14 iunie 2016
(OR. en)

10036/16

LIMITE

EF 175
ECOFIN 573
CODEC 856

**Dosar interinstituțional:
2015/0270 (COD)**

RAPORT

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	- Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (prima lectură) - Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Către finalizarea Uniunii bancare” = Raport privind progresele înregistrate (situația actuală)

I. INTRODUCERE

1. La 24 noiembrie 2015 a fost transmisă Consiliului propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS)¹. În același timp, Comisia a publicat comunicarea intitulată „Către finalizarea Uniunii bancare”.² Acest pachet a fost prezentat în cadrul reuniunii ECOFIN din 8 decembrie 2015.

¹ Documentul 14649/15.

² Documentul 14650/15.

2. Având în vedere importanța și complexitatea subiectelor abordate în cadrul propunerii și al comunicării sus-menționate, precum și faptul că subiectele abordate sunt strâns legate între ele, statele membre au convenit asupra necesității organizării și coordonării lucrărilor Consiliului la nivelul corespunzător. Prin urmare, la 13 ianuarie 2016, Comitetul Reprezentanților Permanenți a convenit să instituie în cadrul Consiliului Grupul de lucru ad-hoc privind consolidarea uniunii bancare (denumit în continuare GLAH)³.
3. În cursul președinției neerlandeze, GLAH menționat s-a reunit de nouă ori (la 20 ianuarie, la 1 și 16 februarie, la 1 și 16 martie, la 5 și 29 aprilie, la 10 mai și la 1 iunie 2016) și a abordat, alternativ, examinarea propunerii privind EDIS și dezbaterile unor măsuri de reducere a riscurilor, pe baza comunicării sus-menționate a Comisiei.
4. Comitetul Economic și Social European și Banca Centrală Europeană și-au formulat avizele privind propunerea privind EDIS la 17 martie 2016⁴ și, respectiv, la 20 aprilie 2016⁵.
5. Prezentul raport privind progresele înregistrate a fost elaborat sub responsabilitatea Președinției, pe baza pozițiilor exprimate de delegații în cadrul reuniunilor sus-menționate și ca răspuns la mai multe cereri de observații scrise. Prezentul raport nu poate fi considerat ca având caracter obligatoriu pentru delegații, dar reprezintă cea mai bună evaluare din partea Președinției a principalelor rezultate ale discuțiilor, cu scopul de a oferi orientări pentru lucrările viitoare.
6. Raportul privind progresele înregistrate este împărțit în două părți: secțiunea II prezintă considerațiile generale și unele aspecte specifice în legătură cu propunerea privind EDIS, iar secțiunea III abordează dezbaterile privind măsurile de consolidare a uniunii bancare.

³ Documentul 5006/16.

⁴ Documentul 7332/16.

⁵ Documentul 8186/16.

II. PROPUNEREA PRIVIND EDIS

1. CONSIDERAȚII GENERALE

7. Un număr semnificativ de state membre consideră punerea în aplicare a unui al treilea pilon al uniunii bancare drept o prioritate și au salutat propunerea. Unele dintre acestea au indicat că fondul dispozițiilor și calendarul intrării în vigoare a acestora ar trebui să fie și mai ambițioase, solicitând în special un proces de mutualizare mai rapid. Cu toate acestea, unele state membre au manifestat o opoziție fermă față de propunere, contestându-i necesitatea și oportunitatea, precum și față de calendarul acesteia. De asemenea, unele dintre statele membre menționate au indicat că nu sunt, prin urmare, în măsură să discute detaliile propunerii. O serie de alte delegații, deși sprijină, în general, propunerea, au exprimat unele preocupări.
8. Pe lângă o serie de aspecte specifice, aspectele fundamentale aduse în discuție în cursul dezbaterii pe marginea propunerii au fost, în principal, următoarele:
- legătura dintre înregistrarea de noi progrese în ceea ce privește partajarea riscurilor (inclusiv în ceea ce privește EDIS și instituirea unui mecanism de sprijin comun pentru Fondul unic de rezoluție) și în ceea ce privește o serie de măsuri care vizează reducerea riscurilor în sectorul bancar, care sunt analizate în mai mare detaliu în secțiunea a III-a a prezentului raport;
 - absența unei evaluări a impactului specifice; mai multe state membre au fost de părere că se impune existența unei astfel de evaluări pentru a discuta necesitatea, oportunitatea și posibila structură a EDIS;
 - caracterul adecvat al temeiului juridic.

1.1. Absența evaluării impactului specifice

9. Majoritatea statelor membre și-au exprimat dezacordul în legătură cu absența unei evaluări a impactului specifice, care să însoțească propunerea privind EDIS. Serviciile Comisiei au subliniat faptul că o evaluare a impactului completă, care abordează, printre altele, creditarea obligatorie, a fost emisă în legătură cu Directiva 2014/49/UE privind schemele de garantare a depozitelor (DSGD) în 2010.⁶ În plus, acestea au oferit o analiză neoficială cu privire la beneficiile economice ale propunerii privind EDIS, la justificarea pentru diversele faze ale EDIS, la beneficiile față de cazul unor SGD pur naționale, precum și la costurile și beneficiile aferente creditării obligatorii.
10. Conform analizei prezentate de către serviciile Comisiei, edificarea unei creditări obligatorii ar genera probleme organizaționale semnificative pentru rețeaua SGD din cauza lipsei unui organism central, ceea ce susține, prin urmare, ideea necesității unui organism central, care să asigure buna funcționare a sistemului. În plus, pe baza unor date privind depozitele bancare asigurate din statele membre, serviciile Comisiei au evaluat modul în care capacitatea de plată a compensațiilor s-ar modifica prin trecerea de la sistemul actual la sistemul EDIS. Serviciile Comisiei au susținut că, prin punerea în comun, într-un fond unic, a contribuțiilor *ex ante*, acesta ar fi în măsură să absoarbă șocuri mai mari decât ar putea oricare dintre schemele de garantare a depozitelor naționale. Prin urmare, EDIS ar îmbunătăți acoperirea asigurării depozitelor pentru bănci și, astfel, ar crește nivelul încrederii deponenților din toate statele membre participante, fără modificarea nivelului general de finanțare și a costurilor pentru bănci. Cu toate acestea, analiza diverselor faze a arătat că, pentru unele țări ar fi putut fi uneori mai avantajos ca, pentru o anumită perioadă din cursul fazei de tranziție, să își mențină o SGD pur națională. De asemenea, analiza prezentată a arătat că cele mai multe beneficii urmează să se obțină în faza de coasigurare și în cea de asigurare completă. Faza de reasigurare prezintă puține beneficii economice directe.

⁶ Documentul SEC(2010) 834 final.

11. Mai multe state membre au apreciat această contribuție și au sprijinit intenția serviciilor Comisiei de a lucra la evaluări tematice specifice în cadrul unor dezbateri viitoare privind dispoziții specifice. O serie de alte state membre au exprimat, cu toate acestea, preocupări serioase, atât cu privire la abordare, inclusiv cu privire la ipotezele de bază ale acesteia, cât și cu privire la concluziile la care s-a ajuns până în prezent. Statele membre menționate au solicitat o claritate *ex ante* cât mai mare cu privire la impactul global (inclusiv cu privire la orice efecte negative) al propunerii, cu realizarea, concomitent, a unei comparații cu eventuale alternative la EDIS, inclusiv cu o modificare a mecanismelor de guvernanță pentru o schemă de creditare obligatorie. Unele dintre aceste state membre consideră că procedura Comisiei nu este conformă cu cerințele prevăzute în Protocolul privind subsidiaritatea și cu cerințele privind o mai bună legiferare și au cerut o evaluare a impactului completă.
12. Președinția consideră că, pentru a avea o bază cuprinzătoare și solidă pentru definirea unei poziții a Consiliului în legătură cu propunerea privind EDIS, serviciile Comisiei ar trebui să efectueze analize suplimentare, al căror domeniu de cuprindere să fie extins la alte elemente-cheie ale propunerii, în special includerea unor posibile opțiuni alternative la diversele elemente. Prin urmare, o serie de state membre au indicat câteva teme în vederea unei analize suplimentare în ceea ce privește proiectarea și efectele EDIS pentru care se solicită explicații mai ample din partea Comisiei. Comisia și-a arătat disponibilitatea de a contribui cu analize specifice privind aspectele considerate relevante de către GLAH.⁷

1.2. Caracterul adecvat al temeiului juridic

13. Un număr semnificativ de state membre au exprimat preocupări (profunde) cu privire la caracterul adecvat al temeiului juridic al propunerii, articolul 114 din TFUE, susținând în special că obligația băncilor de a plăti contribuții la Fondul european de asigurare a depozitelor (FAD) ar reprezenta o încălcare a suveranității bugetare a statelor membre.

⁷ În conformitate cu nota președinției distribuită la 4.3.2016, intitulată „Subiecte propuse pentru o analiză mai detaliată a necesității și a efectelor EDIS”.

14. Avizul Serviciului juridic al Consiliului din 12 aprilie 2016⁸ a abordat chestiunea caracterului adecvat al articolului 114 din TFUE ca temei juridic pentru instituirea unui set de norme uniforme și a unei proceduri decizionale centralizate, precum și pentru crearea FAD și pentru perceperea de contribuții din partea instituțiilor care fac obiectul propunerii. În același aviz au fost incluse, de asemenea, considerații privind un posibil recurs la metoda interguvernamentală.
15. Luând în considerare pozițiile divergente adoptate de statele membre în ceea ce privește posibilitatea instituirii unei Conferințe interguvernamentale pentru a soluționa chestiunea finanțării FAD, Președinția este de părere că, la fel ca în cazul negocierilor privind mecanismul unic de rezoluție (MUR), ar trebui explorată posibilitatea unui acord interguvernamental bine structurat.

2. SITUAȚIA ACTUALĂ A UNOR ASPECTE SPECIFICE

16. Președinția neerlandeză a început prin dezbaterile unor elemente specifice din propunerea Comisiei pentru a identifica aspectele și subiectele sensibile, care ar putea face obiectul unor dezbateri suplimentare. Pe baza acestor dezbateri și a orientărilor furnizate de statele membre cu privire la aspectele sensibile, președinția neerlandeză a continuat cu o examinare mai detaliată a anumitor elemente ale propunerii, începând cu dispozițiile referitoare la „regimul permanent” (și anume etapa finală a mutualizării integrale a EDIS), mai degrabă decât cu etapele intermediare (a coasigurării și a reasigurării). Raționamentul Președinției a fost acela că, dacă se poate conveni în legătură cu regimul permanent și cu toate aspectele orizontale (guvernanța etc.), ar fi mai ușor să se ajungă la un acord cu privire la etapele intermediare.

⁸ Documentul 7862/16.

17. Pe baza comentariilor primite din partea delegațiilor, Președinția a identificat o serie de subiecte principale și de opțiuni concrete privind modul de abordare a acestora în cadrul GLAH. Unele state membre au exprimat opinia potrivit căreia, în absența unei evaluări a impactului sau a unei analize mai detaliate, nu poate fi evaluat în detaliu niciunul dintre elementele specifice ale propunerii privind EDIS, și nici efectul lor potențial. Prin urmare, subiectele și opțiunile au fost discutate cu titlu preliminar.
18. Președinția neerlandeză a clasificat subiectele esențiale în trei categorii principale:
- dispoziții care au fost modificate într-un document de lucru al Președinției și transmise membrilor GLAH pentru reuniunea din 1 iunie 2016, în urma unei dezbateri aprofundate cu privire la propunerea Comisiei.
 - dispoziții pentru care calea de urmat este, în mod provizoriu, acceptabilă pentru un mare număr de state membre, deși nu pentru toate, dar pentru care se impune fie o îmbunătățire suplimentară a redactării, fie o analiză suplimentară a anumitor elemente specifice ale textului.
 - dispoziții care necesită o dezbateră mai aprofundată, în cadrul GLAH.
- Situația actuală a dezbaterilor pentru fiecare dintre aceste categorii este prezentată mai jos.
19. În pofida clasificării de mai sus, Președinția, pe baza sugestiilor formulate în scris de delegații, a propus o serie de modificări tehnice la propunerea Comisiei în cadrul documentului de lucru sus-menționat.

3. DISPOZIȚII MODIFICATE DE PREȘEDINȚIE

3.1. Angajamente de plată irevocabile (articolul 3)

20. Unele state membre au indicat că ar dori ca angajamentele de plată irevocabile (API) să fie luate în considerare ca mijloace financiare pe care instituțiile le transferă către FAD pentru a atinge nivelul-țintă al acestuia. Această opțiune nu a fost inclusă în propunere de către Comisie, care a exprimat rezerve cu privire la problemele operaționale pe care le-ar putea genera în asigurarea furnizării în timp util a garanției.
21. Ca o soluție de compromis, Președinția a propus modificări la articolele 3 și 74b din propunere pentru a include API în mijloacele financiare disponibile ale FAD, delegând Comisiei competența de a preciza suplimentar cerințele aplicabile API și competența de a asigura o aplicare consecventă în cadrul EDIS. Această abordare a fost acceptată de o majoritate a GLAH.

3.2. Derogare de la traiectoria de finanțare (articolul 41j)

22. Deși propunerea Comisiei prevede posibilitatea unei derogări temporare, cu aprobarea Comisiei, de la traiectoria de finanțare a EDIS, o serie de state membre au solicitat precizări suplimentare pentru aceste dispoziții, în special în vederea clarificării condițiilor și a circumstanțelor derogării.
23. Pentru a menține acoperirea EDIS, Președinția a propus ca derogarea să devină automată atunci când un eveniment de plată survine cu până la un an înaintea datei la care ar fi trebuit atins un anumit nivel de finanțare, asigurându-se, în același timp, din nou, în termen de cel mult doi ani de la data respectivă, conformitatea SGD cu cerințele traiectoriei de finanțare. Competența Comisiei de a aproba o perioadă de derogare mai lungă pentru anumite motive justificate în mod corespunzător a rămas intactă, pentru a permite soluții personalizate, pe lângă derogarea automată.

24. Abordarea Președinției a fost acceptată în mod provizoriu de unele state membre, în timp ce altele au exprimat opinia potrivit căreia traiectoria de finanțare depinde de structura globală a EDIS și, prin urmare, nu poate fi dezbătută separat. Sunt necesare îmbunătățiri suplimentare pentru acest subiect.

3.3. Mecanismul de recurs (articolul 85)

25. Regulamentul privind MUR instituie o comisie de apel și deschide posibilitatea de recurs împotriva unor decizii ale Comitetului unic de rezoluție (SRB) în cadrul MUR. Cu toate acestea, unele state membre au solicitat extinderea domeniului de aplicare al mecanismului de recurs astfel încât să cuprindă deciziile legate de EDIS care ar putea face obiectul unui recurs, conform celor specificate la articolul 85.
26. Din aceste considerente, Președinția a prezentat un amendament prin care clarifică faptul că anumite dispoziții ar putea face obiectul unui recurs, și anume cele referitoare la: descalificări (41i), determinarea cuantumului finanțării (41m), rambursarea finanțării și determinarea excedentului de daună (41o), monitorizarea procedurii de insolvență (41q), contribuții *ex ante* (74c) și contribuții *ex post* (74d).
27. Unele state membre au acceptat modificările propuse, în timp ce altele au subliniat necesitatea unei analize tehnice și juridice suplimentare.

4. DISPOZIȚII CARE NECESITĂ ÎMBUNĂTĂȚIRI/CLARIFICĂRI SUPLIMENTARE

4.1. Domeniul de aplicare al EDIS (articolele 1 și 2)

28. Unul dintre aspectele importante ale propunerii legislative se referă la domeniul de aplicare al EDIS. O serie de state membre au arătat că acesta ar trebui să fie definit mai clar, în special în ceea ce privește sucursalele din țări terțe, precum și anumite alte entități, în afara instituțiilor de credit (și anume entități care sunt în prezent excluse din domeniul de aplicare al CRD IV [articolul 2 alineatul (5)] și, prin urmare, din domeniul de aplicare al mecanismului unic de supraveghere (MUS), care ar putea fi acoperite de SGD participante.

4.1.1. Sucursalele din țări terțe

29. În cadrul DSGD, aspectul legat de sucursalele din țări terțe este abordat conform opțiunii statului membru: în pofida obligativității unui test de echivalență, statele membre au numai opțiunea de a obliga sucursala dintr-o țară terță să adere la o SGD națională în cazul în care schema de protecție din țara terță nu este considerată echivalentă.
30. Pentru a asigura un sistem funcțional în cadrul EDIS, Președinția a propus să confere Comisiei competența de a efectua verificarea obligatorie a echivalenței. Pe această bază, autoritățile competente ar putea decide asupra necesității de a impune unei sucursale dintr-o țară terță să adere la o SGD națională. Aceasta ar asigura exercitarea de către statele membre a opțiunii de a impune acoperirea în cadrul unei SGD a sucursalelor din țări terțe într-un mod mai consecvent. Sucursalele din țări terțe cărora li se impune să adere la o SGD națională ar putea fi astfel acoperite de EDIS.

31. Cu toate acestea, o astfel de soluție nu ar asigura o aliniere corespunzătoare între domeniile de aplicare ale EDIS și MUS deoarece sucursalele din țări terțe se află sub supravegherea autorităților naționale de supraveghere. Prin urmare, acest aspect necesită dezbateri suplimentare.

4.1.2 Alte entități, în afara instituțiilor de credit, acoperite de SGD participante

32. Alinierea necorespunzătoare între domeniile de aplicare ale EDIS și MUS/CRR constituie, de asemenea, o problemă majoră, întrucât implică alte entități, în afara instituțiilor de credit, cum ar fi cooperativele de credit, care ar putea fi acoperite de SGD participante. Unele state membre și-au exprimat profunda îngrijorare cu privire la faptul că deponenții entităților care nu aplică normele CRR/CRD în vigoare (fiind supuse regimului național și, în câteva state membre, unor norme care au la bază CRR/CRD) nu vor fi, prin urmare, protejați de regimul european. Cu toate acestea, mai multe state membre au exprimat preocupări cu privire la faptul că nu toate cooperativele de credit sunt reglementate și supravegheate în conformitate cu CRR/CRD și cu MUS. Pentru aceste state membre este recomandabilă o aliniere deplină a domeniilor de aplicare. Cu toate acestea, statele membre au manifestat deschidere pentru a analiza includerea acestor entități în domeniul de aplicare al EDIS, alături de o soluție în contextul dispozițiilor proporționale care să se aplice entităților respective, pe fondul revizuirii viitoare a CRR/CRD. GLAH ar trebui să reia acest aspect de îndată ce va exista o imagine mai clară în ceea ce privește revizuirea CRR/CRD.

4.2. Descalificare și amenzi (articolele 41i, 41j, 41l, 41m, 50a)

33. Propunerea Comisiei a introdus o serie de protecții pentru a evita hazardul moral și, în special, accesarea incorectă sau nejustificată a fondurilor EDIS de către SGD participante.

34. Cu toate acestea, deși statele membre au considerat, în general, că astfel de protecții sunt necesare, multe dintre acestea au exprimat o serie de preocupări legate de procedura propusă. În primul rând, a fost pusă sub semnul întrebării legalitatea procedurii. S-a afirmat, de asemenea, că descalificarea ar putea avea un impact negativ asupra stabilității financiare. Mai multe state membre consideră că ar trebui clarificate condițiile de excludere și amenzile, precum și că excluderea ar putea constitui o sancțiune disproporționată. În special, unele state membre au solicitat să se ofere posibilitatea aplicării altor sancțiuni (administrative) înainte de a reveni la descalificare, precum și posibilitatea unei perioade de remediere.
35. Pentru ca dezbaterile să poată avansa, Președinția a propus să se instituie o scală de intervenție eșalonată privind respectarea normelor DSGD și EDIS în cadrul căreia obiectivul principal să fie protecția deponenților, iar descalificarea să fie posibilă doar în etapa finală. Ideea centrală a scalei de intervenție eșalonate este că ar trebui puse la dispoziție fonduri chiar și în caz de neconformitate din partea unei SGD, dar numai sub formă de împrumut, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. În plus, SGD ar urma să facă obiectul unei monitorizări continue de către Comisie și SRB, cu evaluări periodice ale SGD în ceea ce privește capacitatea lor de a-și îndeplini obligațiile esențiale care urmează a fi definite chiar în propunerea privind EDIS. Interacțiunea dintre dispozițiile privind descalificarea și traiectoria de finanțare este detaliată suplimentar la punctul în 41j.
36. În conformitate cu scala de intervenție eșalonată, în cazul în care o SGD nu își îndeplinește obligațiile esențiale, SRB și Comisia ar avea la dispoziție mai multe opțiuni: într-o primă etapă, SRB va emite o recomandare care include măsuri de remediere. În consecință, Comisia poate „dispune” asigurarea conformității de către SGD în termen de 3 luni sau poate transforma finanțarea EDIS într-un împrumut în cazul unui eveniment de plată *ex post*. De asemenea, în cazul unei neconformități de durată și al unei cooperări neloiale, SGD ar putea fi exclusă din EDIS. Totuși, descalificarea nu trebuie să fie permanentă. SGD ar trebui, în principiu, să se poată (re)califica pentru a beneficia de acoperirea EDIS imediat ce îndeplinește toate cerințele. Va trebui să fie elaborate criterii pentru acest proces.

37. Ca răspuns la solicitarea unor state membre privind o mai mare diferențiere în scala de intervenție, a fost efectuată o evaluare preliminară a posibilității aplicării de amenzi, în urma căreia s-a concluzionat că acestea nu sunt fezabile din perspectivă juridică. De asemenea, unele state membre au exprimat preocupări în ceea ce privește monitorizarea de către Comisie, având în vedere competența statelor membre de supraveghere a SGD.

4.3. Opțiuni și marje de apreciere în cadrul DSGD

38. O altă chestiune abordată de către GLAH vizează oportunitatea aplicării în același mod (sau cel puțin a detalierii suplimentare), în contextul propunerii privind EDIS, a celor 41 de opțiuni și marje de apreciere naționale (OND) integrate în DSGD, privind, de exemplu, nivelul-țintă al fondului, calculul contribuțiilor și anumite tipuri de depozite eligibile.
39. Din punct de vedere juridic, armonizarea OND legate de SGD participante ar putea fi realizată în două moduri: (i) prin modificarea DSGD printr-un act legislativ separat; sau (ii) prin precizări suplimentare pentru anumite OND cuprinse în DGSD numai în scopurile EDIS, în contextul uniunii bancare, după precedentul creat pentru MUR în relația sa cu Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD). Ar trebui remarcat, cu toate acestea, că există limitări juridice în ceea ce privește aplicarea acestei din urmă abordări, și anume în ceea ce privește domeniul de aplicare și apartenența la SGD.
40. Rezultatele unui sondaj lansat de Președinție au indicat că statele membre consideră drept acceptabilă și importantă o armonizare la nivelul uniunii bancare, în special pentru elemente esențiale din cadrul EDIS precum procedura de plată a compensațiilor și acoperirea oferită.

41. În plus, au existat opinii divergente cu privire la oportunitatea unei armonizări la nivelul UE-28. Unele state membre, în special cele a căror monedă nu este euro, au subliniat că OND au fost incluse în DSGD cu scopul de a reflecta specificitățile naționale și, prin urmare, acestea ar trebui să rămână disponibile.
42. Președinția a concluzionat că, pe lângă OND abordate deja în propunerea Comisiei (privind contribuțiile și mijloacele disponibile, precum și faza de tranziție), ar putea fi prevăzute unele OND suplimentare (privind acoperirea și procedura de plată a compensațiilor) pentru statele membre participante prin textul EDIS și în ceea ce privește fondul EDIS.
43. Președinția a propus apoi o metodă care precizează relația dintre EDIS și SGD participante, în special în ceea ce privește fluxurile financiare, fără ca OND ale SGD participante să fie afectate în mod direct, acestea păstrându-și dreptul de a adopta măsuri la nivel național (de exemplu, extinderea acoperirii soldurilor temporar ridicate), în măsura în care ar fi finanțate exclusiv prin mijloace naționale, fără legătură cu EDIS.
44. Multe state membre și-au exprimat deschiderea față de dezvoltarea suplimentară a soluției propuse de Președinție, unele dintre acestea fiind preocupate de faptul că o astfel de abordare pe două niveluri ar putea spori complexitatea sistemului și ar duce la condiții de concurență inegale în ceea ce privește protecția deponenților și neutralitatea din punctul de vedere al costurilor.
45. În acest context, Președinția propune continuarea lucrărilor pe baza abordării propuse, care ar putea fi aplicată mai multor OND, luând, în același timp, în considerare, în mod separat, OND legate de domeniul de aplicare și de apartenență, precum și cele legate de „măsuri alternative” în contextul unor proceduri de insolvență pentru SGD participante, astfel cum se specifică în articolul 11 alineatul (6) din DSGD. Pentru aceste măsuri alternative, o soluție ar fi să se permită transferul depozitelor dintr-un cont în altul numai pentru depozitele acoperite, astfel cum s-a sugerat și în avizul BCE cu privire la propunere.

4.4. Acoperirea și eligibilitatea depozitelor în sensul EDIS (articolele 41c, 41 g)

46. Deși aspectul legat de nivelul de acoperire al EDIS este unul dintre aspectele fundamentale care vor fi supuse unor dezbateri suplimentare în cadrul configurării generale a EDIS (a se vedea partea 3 de mai jos), Președinția a prezentat o propunere cu privire la modul în care normele din cadrul DSGD privind acoperirea ar trebui să se aplice fondului european, în conformitate cu principiile generale stabilite pentru armonizarea opțiunilor și a marjelor de apreciere prevăzute de DSGD în scopul EDIS (conform descrierii de la punctul 2.3 de mai sus).
47. În special, Președinția a propus să se clarifice i) nivelul de acoperire/asigurare aferent EDIS în ceea ce privește SGD participante (până la un quantum total al depozitelor pentru fiecare deponent de 100 000 EUR), ii) tratamentul dreptului a două sau mai multe persoane la un depozit comercial și iii) acoperirea soldurilor temporar ridicate.
48. În timp ce majoritatea delegațiilor au acceptat abordarea propusă de Președinție cu privire la primele două aspecte, chestiunea soldurilor temporar ridicate necesită o analiză mai aprofundată. Într-adevăr, propunerea de a stabili quantumul la un nivel de 500 000 EUR nu a primit o susținere deplină. O serie de state membre au indicat că acest quantum ar trebui să reflecte mai bine nivelul de trai din țările lor. Prin urmare, în cazul anumitor state membre, care au aplicat quantumuri mai mari la nivel național, există temerea că propunerea Președinției ar avea un impact negativ asupra protecției deponenților din statele membre respective, în timp ce în cazul altor state membre temerile au drept obiect un nivel prea ridicat al acoperirii propuse.
49. În plus, multe state membre au declarat că marja de apreciere la nivel național nu se manifestă numai prin diferențe în ceea ce privește nivelul sau perioada de acoperire. La fel de important este și faptul că dispozițiile fac trimitere la legislația națională în cazul unor situații specifice care trebuie acoperite și care sunt reglementate în cadrul unor domenii foarte variate ale legislațiilor naționale (de exemplu, în dreptul social, dreptul civil, dreptul muncii) și, prin urmare, dificil de armonizat. Președinția a concluzionat că sunt necesare discuții suplimentare. Deși s-ar putea justifica un nivel de acoperire adaptat la quantumul mediu sau median, o soluție alternativă ar fi să se armonizeze doar un quantum minim al pierderilor aferente acoperirii soldurilor temporar ridicate prin intermediul EDIS (și, prin urmare, să se permită statelor membre să finanțeze orice completări prin mijloacele financiare rămase la nivel național).

4.5. Contribuții (articolele 74c, 74d)

50. Un număr mare de state membre au solicitat includerea metodologiei de calculare a contribuțiilor băncilor în textul de nivel 1 și nu într-un act delegat, astfel cum este propus în textul Comisiei. O discuție preliminară a subliniat că statele membre au avut, în general, o opinie defavorabilă în legătură procesul de compensare a băncilor cu fonduri deja plătite în cadrul SGD naționale și ar prefera un transfer direct din fondurile disponibile în cadrul SGD naționale către FAD. De asemenea, dezbaterile preliminare au subliniat că sunt necesare eforturi suplimentare în ceea ce privește metodologia de calcul a contribuției în funcție de riscuri. În special, sunt necesare discuții suplimentare pentru a înțelege impactul asupra fiecărei bănci și asupra fiecărui stat membru. Pentru a permite o dezbatere fundamentală suplimentară (a se vedea mai jos) Președinția a solicitat, prin urmare, Comisiei să furnizeze informații mai detaliate cu privire la metodologia propusă, precum și la consecințele financiare.

4.6. Procesul de guvernanță și de luare a deciziilor în cadrul EDIS (articolele 43-59)

51. Noua structură de guvernanță a SRB în cadrul EDIS (participanți, proceduri de vot, atribuțiile SRB) a fost în general salutăată de către statele membre, deși unele state membre au exprimat preocupări privind anumite aspecte ale dispozițiilor privind guvernanța. Alte state membre au afirmat că procesul de guvernanță nu poate fi evaluat decât după configurarea cu claritate a structurii finale a EDIS. Unele state membre au adus în discuție chestiunea generală privind conflictul de interese în cadrul SRB.
52. În special, a fost discutat pragul pentru implicarea SRB reunit în sesiune plenară (stabilit la 25 % din utilizarea FAD în propunerea Comisiei), unele state membre considerând că acest prag este prea ridicat, altele considerând că acesta este inutil.

53. Modalitățile de vot au generat, de asemenea, dezbatere: unele state membre preferă normele astfel cum au fost adoptate în Regulamentul privind MUR, altele se opun cerinței ca deciziile să fie luate cu sprijinul membrilor reprezentând cel puțin 30 % din contribuții după atingerea nivelului-țintă.
54. La nivel general, propunerea inițială a Comisiei a oferit o soluție bună pentru toate dispozițiile privind guvernanta, dar ar putea beneficia de pe urma unei debateri articol cu articol.

5. DISPOZIȚII CARE NECESITĂ O DEZBATERE FUNDAMENTALĂ

55. O serie de subiecte esențiale din cadrul propunerii privind EDIS nu au fost încă discutate în detaliu. Date fiind diferențele fundamentale dintre abordările exprimate de statele membre cu privire la aspectele respective, Președinția a considerat că nu va fi în măsură să furnizeze propuneri concrete privind calea de urmat înainte ca GLAH să desfășoare un schimb aprofundat de opinii cu privire la fiecare dintre aceste subiecte.
56. Subiectele care au fost identificate drept necesitând discuții fundamentale suplimentare, precum și principalele domenii de interes subliniate de statele membre includ:
- aderarea statelor membre la EDIS și părăsirea acestuia, precum și condițiile în care pot avea loc o astfel de aderare și părăsire;
 - ritmul și procesul de mutualizare, inclusiv crearea de mijloace naționale și comune;
 - monitorizarea și exercitarea de către SRB a procedurii de insolvență;
 - calculul contribuțiilor ex ante și definirea unei metodologii pentru calcularea contribuțiilor în funcție de riscuri;
 - utilizarea de mijloace comune pentru măsuri alternative și interacțiunea cu principiul neutralității din punctul de vedere al costurilor pentru SGD participante.

III. MĂSURI DE CONSOLIDARE A UNIUNII BANCARE

1. REALIZĂRILE ACTUALE

57. În timpul discuțiilor din cadrul GLAH, statele membre au reamintit faptul că numeroase măsuri au fost deja adoptate și puse în aplicare cu o rapiditate fără precedent. Printre acestea se numără doi piloni importanți ai uniunii bancare, care au fost deja instituiți.
58. Primul pilon a fost inițiat în urma unei **evaluări cuprinzătoare**, constând într-o revizuire a calității activelor și într-o simulare de criză, a tuturor instituțiilor de credit semnificative ale uniunii bancare, care a condus la creșterea transparenței și a încrederii, precum și la ajustări substanțiale de capital pentru instituțiile de credit respective. Mecanismul unic de supraveghere (**MUS**) a devenit operațional în noiembrie 2014 și înregistrează deja progrese în realizarea obiectivului său de a asigura o supraveghere prudențială puternică, independentă și uniformă în cadrul uniunii bancare. De exemplu, au fost luate măsuri importante în vederea unei supravegheri armonizate și imparțiale prin derularea **procesului de supraveghere și evaluare (SREP)** în conformitate cu o metodologie comună pentru entitățile supravegheate direct, prin asigurarea coerenței, prin evitarea restructurării datorate dificultăților financiare sub supraveghere și prin luarea în considerare a caracteristicilor specifice ale instituțiilor.

59. Cel de al doilea pilon, mecanismul unic de rezoluție (**MUR**) are competențe de rezoluție și este pe deplin operațional din ianuarie 2016, când primele contribuții au fost transferate la Fondul unic de rezoluție (FUR) ca urmare a ratificării acordului interguvernamental de către toate statele membre care participă la uniunea bancară. SRB asigură coerența abordărilor în materie de activități de rezoluție (atât în ceea ce privește planificarea rezoluției, cât și în ceea ce privește pregătirea schemelor de rezoluție) în diverse moduri. În primul rând, în colaborare cu autoritățile naționale de rezoluție, s-a implicat în pregătirea a două manuale care se ocupă de planificarea rezoluției și, respectiv, de gestionarea crizelor. În al doilea rând, a definit o poziție comună cu privire la chestiunile relevante privind politica în materie de rezoluție (de exemplu, determinarea unor cerințe minime de fonduri proprii și datorii eligibile) prin intermediul unor discuții în cadrul comisiilor și în ședința plenară. În al treilea rând, coordonează echipele de rezoluție internă (IRTS), care desfășoară activitatea de planificare a rezoluției pe baza *know-how*-ului SRB și NRA. SRB a înregistrat un avans considerabil în ceea ce privește urmărirea obiectivului de a avea un plan de rezoluție pentru băncile principale din cadrul uniunii bancare până la sfârșitul anului 2016. SRB promovează în egală măsură consecvența activităților de rezoluție desfășurate de autoritățile naționale de rezoluție pentru instituțiile mai puțin semnificative aflate sub directa sa responsabilitate, în principal prin evaluarea proiectelor de decizii de rezoluție (de exemplu, planurile de rezoluție) pe care autoritățile naționale de rezoluție trebuie să le notifice SRB.
60. În ceea ce privește FUR, statele membre participante au convenit la 8 decembrie 2015 asupra încheierii unui **acord de împrumut** (LFA) armonizat cu Comitetul unic de rezoluție (SRB), care să furnizeze SRB linii de credit naționale pentru a sprijini compartimentele naționale ale FUR în situația unor posibile deficite de finanțare în cadrul respectivelor compartimente, ca urmare a cazurilor de rezoluție a băncilor din statul membru vizat.

61. Mai mult, în decembrie 2013 Consiliul a adoptat o declarație privind **mecanismul de sprijin din cadrul MUR**, arătând că în cursul perioadei de tranziție va fi elaborat un mecanism de sprijin comun, care va fi operațional cel mai târziu până la sfârșitul perioadei de tranziție (adică până la 1 ianuarie 2024) și că progresele înregistrate vor fi revizuite imediat după intrarea în vigoare a FUR. Consiliul și-a reafirmat angajamentele în decembrie 2015 și a precizat, de asemenea, că „mecanismul de sprijin comun va fi neutru din punct de vedere bugetar pe termen mediu, va asigura un tratament echivalent în toate statele membre participante și nu va implica niciun fel de costuri pentru statele membre care nu participă la uniunea bancară”.
62. În plus, ca fundament al celor doi piloni menționați mai sus, aproape toți membrii uniunii bancare **au transpus și au pus în aplicare** în dreptul național toate dispozițiile juridice relevante din **cadrul unic de reglementare**, asigurând astfel o reglementare mai coerentă și o supraveghere de înaltă calitate în întreaga UE prin:
- a) Cerințe prudențiale mai ferme pentru bănci, care au fost introduse în cadrul **CRD IV/CRR**. Acest lucru a îmbunătățit capacitatea băncilor de a absorbi șocurile economice și financiare adverse prin sporirea calității și a cantității capitalului, prin extinderea acoperirii riscurilor și prin îmbunătățirea guvernanței și a transparenței.
 - b) Un nou cadru de redresare și rezoluție destinat băncilor a fost instituit în conformitate cu **Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD)**. Acest cadru vizează asigurarea stabilității financiare și protejarea contribuabililor prin aplicarea noilor norme de recapitalizare internă care reduc la minimum utilizarea fondurilor publice atunci când băncile sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate și prin gestionarea crizelor bancare într-o manieră mai rapidă și mai bine organizată.
 - c) Directiva privind schemele de garantare a depozitelor (DGSD) a îmbunătățit funcționarea **schemelor naționale de garantare a depozitelor (SGD)**, care armonizează nivelul lor de acoperire, consolidează și armonizează mecanismele de finanțare și asigură o procedură de plată a compensațiilor adecvată.

2. PROVOCĂRI CARE NU AU FOST DEPĂȘITE

63. Statele membre au reamintit că uniunea bancară a fost instituită în primul rând ca răspuns la criza financiară și la criza datoriilor suverane, în special în zona euro. Criza a fost în mare măsură provocată de bucele de reacții negative dintre bănci și entitățile lor suverane, suprimarea legăturii vicioase dintre bănci și entitățile lor naționale suverane devenind prin urmare un obiectiv-cheie al uniunii bancare.
64. Realizările menționate mai sus, precum și măsurile BCE și cele luate la nivel național au adus o contribuție semnificativă la inversarea fragmentării piețelor financiare, la atenuarea hazardului moral și la reducerea riscului de implicare a sectorului public.
65. Recunoscând că realizările actuale sunt fără precedent și că instituirea uniunii bancare a înregistrat progrese considerabile în numeroase domenii, atât în ceea ce privește reducerea riscurilor, cât și în ceea ce privește partajarea riscurilor, statele membre au convenit că este posibilă în continuare consolidarea construcției globale și a rezilienței uniunii bancare printr-un proces cuprinzător și deschis tuturor de continuare a reducerii riscurilor și a partajării riscurilor. În timpul discuțiilor din cadrul GLAH, o serie de **provocări** restante au fost prezentate de diferite state membre (în **ordine aleatorie**):
- a) Mai multe state membre consideră că în situația actuală, SGD naționale sunt încă **vulnerabile la șocurile locale** de mare anvergură și la efectele de contagiune sistemică mai ample. Această situație ar submina omogenitatea protecției depozitelor și ar contribui la o lipsă de încredere în siguranța depozitelor bancare în rândul deponenților. Mai multe state membre au solicitat, prin urmare, să se avanseze rapid cu privire la EDIS.

- b) O serie de state membre au arătat că trecerea de la salvarea băncilor (*bail-out*) la **recapitalizarea internă** (*bail-in*) și reducerea la minimum a utilizării fondurilor publice trebuie să fie asigurate prin implementarea și aplicarea efectivă a normelor privind recapitalizarea internă și prin asigurarea punerii la dispoziție a unor resurse suficiente pentru recapitalizarea internă. În acest sens, unele state membre au subliniat importanța unei abordări uniforme și a unei propuneri legislative astfel încât normele privind ierarhia și subordonarea creditorilor să îmbunătățească recapitalizarea internă și să reducă riscurile juridice referitoare la principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat.
- c) Unele state membre consideră că diferențele rămase în legislația națională și în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național ar putea crea **condiții de concurență inegale**. Potrivit câtorva state membre, există de asemenea un risc potențial ca anumite **măsuri/canale de politică naționale** să aibă un **impact** semnificativ asupra bilanțurilor contabile ale respectivelor bănci, în timp ce costurile potențiale sunt suportate de toate statele membre ale uniunii bancare.
- d) Băncile UE sunt în continuare expuse în mod semnificativ entităților lor suverane naționale. În timp ce o serie de state membre au făcut un apel deschis la prudență, anumite state membre au subliniat necesitatea de a revizui cadrul de reglementare al **expunerilor suverane**.
- e) În timp ce unele state membre au reamintit deja că în Regulamentul privind MUS, în Regulamentul privind MUR, precum și în Declarația de la Dublin se recunoaște că **mecanismele de guvernare** ale MUS și ale MUR lasă loc pentru simplificare cu condiția unor modificări în dreptul primar, anumite state membre au subliniat faptul că MUS și MUR au fost instituite recent și, în consecință, ar putea avea nevoie de mai mult timp pentru a deveni pe deplin consacrate.

- f) Mai multe state membre au considerat că ampla serie de măsuri prudențiale și de gestionare a crizelor care au fost deja convenite nu poate înlătura complet riscul ca în situații extraordinare și doar ca soluție de finanțare publică de ultimă instanță - rămânând în același timp neutră din punct de vedere bugetar pe termen mediu - să poată fi temporar necesară sporirea capacității de împrumut a FUR. Deși s-a convenit că FUR ar trebui să dispună de un **mecanism de sprijin comun** care să fie disponibil ca soluție de ultimă instanță până la sfârșitul perioadei de tranziție, cel târziu, lucrările privind această chestiune nu au început încă. Câteva state membre au remarcat, de asemenea, că 11 state membre nu au semnat încă acordul-cadru de împrumut cu SRB. În conformitate cu declarația Consiliului Ecofin din 8 decembrie 2015 de a institui modalități pentru finanțarea „punte” (*bridge financing*) până la 1 ianuarie 2016, se preconizează semnarea rapidă de către statele membre respective a acordului-cadru de împrumut. Alte state membre au remarcat însă că, întrucât dimensiunea compartimentelor naționale va scădea odată cu mutualizarea progresivă a contribuțiilor, respectivele linii de credit ar urma să finanțeze, cu timpul, o parte tot mai restrânsă a FUR. Având în vedere acest lucru, respectivele state membre au solicitat începerea discuțiilor pe marginea detaliilor operaționale ale mecanismului de sprijin comun cât mai curând posibil.
- g) O serie de state membre au subliniat faptul că pentru a spori și mai mult stabilitatea financiară, ar fi necesară punerea în aplicare în UE a mai multor **reforme Basel** restante asupra cărora s-a căzut deja de acord (și anume efectul de levier și indicatorul de finanțare stabilă netă).

3. MĂSURI DE CONSOLIDARE A UNIUNII BANCARE

66. În vederea abordării provocărilor restante menționate mai sus și pe baza comunicării Comisiei, statele membre au prezentat o serie de măsuri de reducere a riscurilor și de partajare a riscurilor care sunt considerate relevante în vederea consolidării uniunii bancare și a înregistrării de progrese în ceea ce privește piața unică pentru serviciile financiare.

67. Fără a aduce atingere dezbaterilor viitoare privind relevanța, prioritizarea, oportunitatea și detaliile tehnice ale fiecărei măsuri, în această etapă ar putea fi făcută o distincție pe temeuri procedurale; unele măsuri ar putea fi abordate prin lucrările în curs ale diferitelor instituții/organisme (4.1) sau se preconizează a fi incluse în activitățile viitoare ale Comisiei (4.2), în timp ce alte măsuri ar trebui încă să facă obiectul unor lucrări sau orientări suplimentare din partea Consiliului (4.3).

3.1. Activități în curs

68. În prezent, mai multe instituții și organisme desfășoară activități în legătură cu măsurile care sunt considerate a fi relevante în contextul uniunii bancare, remarcând în același timp că mai multe măsuri sunt relevante și pentru UE28. În acest sens, GLAH a luat notă de următoarele eforturi depuse în prezent la nivelul uniunii bancare, al UE28 și la nivel internațional.

3.1.1. La nivelul uniunii bancare

69. În cadrul Consiliului, **GLAH** analizează în prezent propunerea privind **EDIS**, care a fost înaintată de Comisie drept cel de al treilea pilon al uniunii bancare pentru a spori reziliența uniunii bancare în fața crizelor financiare viitoare, prin reducerea gradului de vulnerabilitate al schemelor naționale de garantare a depozitelor la șocurile locale de mare anvergură și la efectele de contagiune sistemică mai ample și prin asigurarea omogenității protecției deponenților în uniunea bancară. Președinția a început lucrările prin dezbaterile unor elemente specifice din propunerea Comisiei pentru a identifica aspectele și subiectele sensibile, care ar putea face obiectul unor discuții suplimentare. Pe baza acestor dezbateri și a orientărilor furnizate de statele membre cu privire la aspectele sensibile, Președinția a continuat cu o examinare mai detaliată a anumitor elemente ale propunerii, începând cu dispozițiile referitoare la „regimul permanent” (și anume etapa finală a mutualizării integrale a EDIS), mai degrabă decât cu etapele intermediare (a coasigurării și a reasigurării). Stadiul actual al lucrărilor și rezultatele obținute până în prezent de GLAH au fost reflectate într-un raport privind progresele înregistrate elaborat sub responsabilitatea Președinției. PE planifică să își stabilească poziția de negociere cu privire la propunerea privind EDIS până la sfârșitul anului 2016.

70. Un **stat membru** participant este în curs de transpunere a **BRRD**. De îndată ce toate statele membre participante vor fi transpus integral BRRD, statele membre analizează calea de urmat și calendarul lucrărilor privind **mecanismul de sprijin comun**.
71. **MUS** asigură **aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere** în raport cu toate instituțiile de credit din cadrul MUS, utilizând în mod optim instrumentele acordate BCE. Acest lucru este valabil și pentru supravegherea **instituțiilor mai puțin semnificative** (LSI) în legătură cu care există un proces în curs de cooperare zilnică între BCE și autoritățile naționale competente (ANC), precum și inițiativele bazate pe proiect referitoare în principal la elaborarea de standarde și de metodologii de supraveghere comune referitoare la LSI-uri pentru a se asigura aplicarea în mod consecvent în toate statele membre vizate a cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare.
72. **MUS** a identificat 122 **de opțiuni și de marje de apreciere (OND) în cadrul CRR/CRD IV**, care se află în prezent în curs de examinare în vederea asigurării unei aplicări armonizate. În ceea ce privește un număr mare de dispoziții prioritare aplicabile instituțiilor semnificative, Consiliul guvernatorilor BCE a adoptat la 14 martie 2016 instrumente juridice (regulamentul și ghidul BCE); ghidul a intrat deja în vigoare, iar regulamentul este preconizat să intre în vigoare la 1 octombrie 2016. O a doua etapă a fost lansată în 2016, vizând finalizarea activităților de punere în corespondență și de politică cu privire la 8 OND-uri suplimentare. Dacă se consideră necesar, vor fi elaborate specificații pentru unele dintre aceste OND-uri din cadrul acestui proiect, după evaluarea viitoarelor cazuri care vor permite MUS să câștige experiență cu privire la aplicarea lor sau după adoptarea cadrului de reglementare de către ABE sau de către Comisie. În ceea ce privește **instituțiile mai puțin semnificative**, BCE analizează în cursul anului 2016 în ce măsură ar trebui să se aplice noul cadru pentru OND-uri și cum ar putea fi acest lucru pus în aplicare în strânsă legătură cu ANC-urile. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că mai multe opțiuni și marje de apreciere din cadrul de reglementare se află în afara mandatului autorității de supraveghere și pot fi exercitate doar de către statele membre.

73. **MUS monitorizează în permanență** necesitatea unor măsuri de remediere ca urmare a evaluării cuprinzătoare din 2014 pentru a asigura o **evaluare prudentă a activelor**, inclusiv a acelor evaluate pe baza valorii juste, utilizând date de intrare neobservabile (așa numitele active de nivel 3 în ierarhia valorii juste). Pentru instituțiile semnificative aflate sub supravegherea directă a BCE, există o evaluare a riscurilor legate de deținerile semnificative de active de nivel 3 bazate pe valoarea justă în procesul anual de supraveghere și evaluare (SREP) și de monitorizare care este luată în considerare de la caz la caz de echipele comune de supraveghere în procesul lor de supraveghere în curs.
74. **MUS și SRB** au analizat impactul **standardelor de contabilitate** din perspectiva supravegherii și a rezoluției. S-a conferit MUS competența de a solicita băncilor individuale supravegheate direct să aplice IFRS în scopuri prudentiale și de raportare. Deși MUS își poate exercita această competență dacă se consideră necesar, acest lucru nu s-a întâmplat până în prezent. Ca urmare a consultării publice în legătură cu ghidul privind opțiunile și marjele de apreciere din 18 mai, se va decide dacă MUS va impune o astfel de cerință. În ceea ce privește evaluarea în scopul rezoluției, ar trebui remarcat faptul că SRB consideră că o astfel de evaluare poate fi în prezent desfășurată în contextul diferitelor regimuri de contabilitate, al Standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) și al principiilor contabile general acceptate (GAAP) naționale. Mecanismele pot fi evaluate prin prisma oricărei noi evoluții posibile în uniunea bancară. În acest sens, ar trebui remarcat că unele state membre consideră că aceleași norme contabile ar trebui să fie aplicate de bănci în scopuri prudentiale.

3.1.2. La nivelul UE-28

75. **ABE** a elaborat standarde tehnice de reglementare (RTS) privind stabilirea armonizată a cerințelor minime de fonduri proprii și datorii eligibile (**MREL**), după care Comisia a propus modificarea proiectului de standarde tehnice de reglementare propus la 17 decembrie 2015. **ABE** a respins anumite modificări în februarie 2016. **Comisia** a adoptat standarde tehnice de reglementare modificate prin intermediul unui act delegat la 23 mai 2016, care este în prezent analizat de co-legiuitori.

76. **Comisia** va monitoriza **aplicarea** consecventă și riguroasă a BRRD, inclusiv a normelor de **recapitalizare internă**. În măsura în care se utilizează fondurile publice sau finanțarea din partea FUR, fondurile naționale de rezoluție sau schemele de garantare a depozitelor, Comisia va asigura conformarea la normele UE privind acordarea ajutoarelor de stat și a ajutoarelor din partea Fondului. Astfel de norme asigură că utilizarea fondurilor publice sau a finanțării din partea FUR, a fondurilor naționale de rezoluție sau a schemelor de garantare a depozitelor este redusă la minimum prin măsuri adecvate de repartizare a sarcinilor, că băncile care beneficiază de ajutor își pot recăpăta viabilitatea într-o perioadă de timp rezonabilă și că nu se denaturează concurența pe piața unică.
77. **Comisia** evaluează totodată periodic nivelul creditelor fiscale amânate (**DTC**) după încheierea unor acorduri de lucru cu statul membru în cauză, vizând reducerea stocurilor și prevenind acumularea de noi credite fiscale amânate.
78. În timp ce mai multe state membre au pus sub semnul întrebării relevanța propunerii privind **reforma structurală a sectorului bancar** (BSR) în contextul consolidării uniunii bancare, s-a luat act de faptul că **Parlamentul European** este în curs de stabilire a poziției sale de negociere cu privire la propunere. Întrucât Consiliul a adoptat poziția sa de negociere în iunie 2015, un acord cu PE ar permite colegiitorilor să înceapă negocierile în cadrul trilogului.
79. La nivelul CEF, Grupul de lucru la nivel înalt pentru cadrul de reglementare a expunerilor suverane (RTSE) analizează în prezent opțiunile de politică pentru cadrul de reglementare a **riscului suveran** în Europa.

3.1.3. La nivel internațional

80. **Comitetul de la Basel** examinează mai multe chestiuni de reglementare privind sectorul bancar, în special standardele privind cerințele de capital pentru riscul de credit și cel operațional, inclusiv cadrul de reglementare existent în ceea ce privește expunerile băncilor la **riscul suveran**. Un document de consultare privind această chestiune este preconizat pentru începutul anului **2017**.
81. **Consiliul pentru Stabilitate Financiară** a inclus tema **riscului de încălcare a normelor** în două grupuri de lucru: Grupul de contact pentru monitorizarea compensării se concentrează asupra rolului instrumentelor de compensare în vederea prezentării unui raport până în august 2016, iar un nou grup de lucru CSF va face schimb de bune practici privind utilizarea cadrelor de guvernanță, care pot avea ca rezultat un set de instrumente sau orientări de supraveghere, punând laolaltă experiențele naționale privind aplicarea legii, precum și posibilele recomandări sau remunerări. Aceste grupuri de lucru ar trebui să asigure că autoritățile relevante dispun de instrumente adecvate pentru a aborda încălcarea normelor și riscurile asociate cu aceasta.

3.2. Activitatea Comisiei

82. În plus față de lucrările în curs menționate anterior, mai multe măsuri sunt preconizate a fi propuse de Comisie pe termen scurt și mediu. O parte din această activitate se aplică UE28 și ar putea să nu necesite orientări suplimentare din partea Consiliului, alte activități vizează în mod specific zona euro/uniunea bancară, la solicitarea unor state membre.

3.2.1. Măsuri anunțate pentru UE-28

83. Înaintea sfârșitului anului **2016**, Comisia ar propune modificări la cadrul legislativ pentru a asigura disponibilitatea unor datorii suficiente și adecvate care pot fi recapitalizate intern prin punerea în aplicare a standardului privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (**TLAC**) și prin revizuirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (**MREL**), după caz și pentru a aborda posibila lipsă a securității juridice. În acest sens, s-a luat act de faptul că ABE trebuie să prezinte un raport intermediar în iulie și un raport final privind punerea în aplicare a MREL până la 31 octombrie.
84. Înainte de **sfârșitul anului 2016**, Comisia poate propune modificări ale CRR/CRD IV ca parte a unui exercițiu de evaluare globală, permițând abordarea următoarelor chestiuni:
- a) Armonizarea sau detalierea suplimentară a **opțiunilor și a marjelor de apreciere** care au fost **acordate statelor membre**, atunci când se consideră relevant pentru funcționarea uniunii bancare și pentru integritatea pieței unice, după caz. După părerea unor state membre, această activitate ar putea contribui, de asemenea, la obiectivul de îmbunătățire a **fluxurilor de lichiditate și de capital** în interiorul grupurilor bancare transfrontaliere, respectând în același timp preocupările legate de stabilitatea financiară. În acest sens, ar putea fi abordate anumite dispoziții din cadrul CRR/CRD IV care restricționează în prezent circulația capitalului între statele membre, de exemplu obstacolele juridice potențiale în calea liberei circulații a fondurilor între instituțiile din cadrul unui subgrup unic de lichiditate.

- b) Punerea în aplicare și finalizarea **reformelor Basel** care au fost încheiate sau se preconizează că vor fi încheiate înainte de 1 ianuarie 2018⁹, printre care, de exemplu:
- introducerea **indicatorului privind efectul de levier** (în acest sens, anumite state membre au invitat Comisia să stabilească indicatorul privind efectul de levier la peste 3 % pentru băncile sistemice) și
 - introducerea **indicatorului de finanțare netă stabilă** (NSFR). Standardele au fost deja publicate de Comitetul de la Basel în octombrie 2014, cu excepția tratamentului produselor derivate.

85. Înainte de **sfârșitul anului 2016**, Comisia este așteptată să înainteze o propunere legislativă privind un grad minim de armonizare în domeniul **legislației în materie de insolvență** în contextul uniunii piețelor de capital (CMU), principalul obiectiv fiind acela de a salva întreprinderile în procesul de restructurare oficială sau extrajudiciară, sporind în același timp eficacitatea procedurilor de insolvență (de exemplu, rate de recuperare mai mari), punând în discuție legislația oficială în materie de insolvență, după caz.

86. În **2018**, Comisia ar urma să revizuiască BRRD și MUR (sfârșitul anului 2018) În ceea ce privește caracterul adecvat al **mecanismelor de guvernare ale MUR**, Comisia ar urma să evalueze dacă este necesar ca funcțiile atribuite prin Regulamentul privind MUR comitetului, Consiliului și Comisiei să fie exercitate exclusiv de o **instituție independentă a Uniunii** și, dacă este cazul, dacă sunt necesare modificări ale dispozițiilor aplicabile, inclusiv la nivelul dreptului primar.

⁹ în ceea ce privește măsurile de asigurare a consecvenței **activelor ponderate în funcție de risc** (RWA), ar trebui remarcat faptul că modificările aduse CRR sunt preconizate pentru o etapă ulterioară.

87. În ceea ce privește **MUS**, ar trebui reamintit că considerentul 85 din Regulamentul (UE) 1024/2013 privind MUS indică faptul că „TFUE ar putea fi modificat, astfel încât să se aplice procedura legislativă ordinară și să se elimine unele dintre constrângerile juridice care vizează în prezent configurarea MUS (de exemplu [...] realizarea de noi progrese în direcția **separării** interne a **procesului decizional** vizând politica monetară de cel vizând supravegherea)”. În legătură cu Regulamentul privind MUS, statele membre au indicat, de asemenea, cu ocazia reuniunii informale a ECOFIN din 12 aprilie 2013, că sunt „gata să colaboreze constructiv la o propunere de modificare a tratatului” și că Regulamentul BCE ar trebui adaptat în consecință, dacă este necesar, în cazul în care articolul 127 alineatul (6) din TFUE sau alte dispoziții relevante din tratat se modifică.

3.2.2. Măsuri menționate de statele membre

88. Activitatea Comisiei ar îmbunătăți **disponibilitatea și calitatea datelor** în vederea realizării ambițiilor membrilor **Eurogrupului** privind **reforma regimurilor naționale în materie de insolvență**, în conformitate cu principiile comune și în concordanță cu activitățile paralele desfășurate de instituțiile UE în cadrul planului de acțiune al Comisiei privind crearea unei uniuni a piețelor de capital. La 22 aprilie, Eurogrupul a acordat Grupului de lucru pentru Eurogrup mandatul de a se angaja **cu prioritate** în această activitate și a convenit să revină asupra acestei chestiuni în **toamna anului 2016**. În măsura în care lucrările vizează uniunea piețelor de capital și statele membre care nu fac parte din zona euro, subiectul ar trebui discutat și la nivelul UE-28.
89. Ca urmare a discuțiilor din cadrul GLAH, Comisia s-a oferit să realizeze analize suplimentare cu privire la un **instrument privind moratoriul datoriei** și la posibilitatea de a-l introduce și a-l aplica în mod armonizat în întreaga Uniune. **Activitățile tehnice de pregătire** suplimentare ar urma să fie desfășurate de Grupul de experți în materie de servicii bancare, plăți și asigurări al Comisiei în cursul **anului 2016**. Scopul activităților este de a evalua dacă, când și cum ar putea fi modificat cadrul legislativ actual, date fiind divergențele puternice în ceea ce privește disponibilitatea și aplicarea (domeniu de aplicare, durată, autorități implicate, etapa de intervenție etc.) instrumentului privind moratoriul datoriei în rândul statelor membre.

3.3. Măsuri suplimentare

90. Pe baza măsurilor menționate anterior, GLAH a discutat o serie de domenii în care nu sunt prevăzute propuneri legislative, însă în care ar putea fi **justificate măsuri suplimentare** atât în contextul uniunii bancare, cât și în cel al UE28. În stadiul actual al discuțiilor din cadrul GLAH, a putut fi făcută distincția între (i) măsurile care ar putea fi abordate în contextul unui sistem european de asigurare a depozitelor, EDIS și (ii) alte măsuri care au nevoie de orientări politice suplimentare.
91. S-a luat act de faptul că discuțiile în acest sens, deși relevante în special pentru uniunea bancară, ar trebui să aibă loc la nivelul UE28 pentru a garanta că uniunea bancară rămâne deschisă tuturor statelor membre, în vederea asigurării coerenței cu piața unică.

3.3.1. Aspecte care ar putea fi abordate în cadrul unui EDIS

92. Cadrul unui sistem european de asigurare a depozitelor ar permite detalierea unei serii de **opțiuni și de marje de apreciere** pentru uniunea bancară în cadrul Directivei privind schemele de garantare a depozitelor (DGSD), în special pentru a clarifica relația dintre un sistem european de asigurare a depozitelor și schemele naționale de garantare a depozitelor, precum și pentru a asigura condiții de concurență echitabile și o bună funcționare a sistemului european de asigurare a depozitelor. Întrucât metoda propusă cu privire la detalierea opțiunilor și a marjelor de apreciere având în vedere un sistem european de asigurare a depozitelor nu împiedică neapărat aplicarea opțiunilor și a marjelor de apreciere de către statele membre și/sau de către autoritățile naționale în context național, numeroase state membre au sprijinit abordarea pentru a se asigura că sunt puse la dispoziție stimulentele potrivite pentru sporirea condițiilor de concurență echitabile în cadrul uniunii bancare, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile și la nivelul UE28 și pentru a preîntâmpina hazardul moral în contextul unui sistem european de asigurare a depozitelor.

93. Câteva state membre au propus, după caz, să se detalieze **cadrul de supraveghere pentru instituțiile mai puțin semnificative** în legătură cu sistemul european de asigurare a depozitelor. Deși alte state membre au manifestat prudență, s-a sugerat că practicile ar putea fi consolidate și armonizate prin evaluări ale bilanțurilor instituțiilor mai puțin semnificative. În acest sens, s-a remarcat faptul că instituțiile semnificative au făcut obiectul unei evaluări cuprinzătoare realizate de MUS înainte de introducerea primului și celui de-al doilea pilon, pentru a consolida încrederea în supravegherea bancară europeană și pentru a reduce riscurile, facilitând astfel înființarea FUR.
94. Câteva state membre au indicat că, atunci când se consideră necesar, măsurile, inclusiv anumite **garanții** specifice, ar putea fi detaliate pentru a aborda riscul posibil al măsurilor naționale specifice cu impact semnificativ asupra bilanțurilor băncilor. În acest sens, câteva state membre au sugerat să se modifice Regulamentul privind MUR și/sau alte texte juridice relevante. Mai multe alte state membre și-au exprimat rezerva cu privire la o astfel de abordare fără a avea o mai mare claritate în legătură cu măsurile naționale în cauză, riscurile lor posibile și detaliile eventualelor garanții vizate.

3.3.2. Sunt necesare orientări politice suplimentare

95. În ceea ce privește un **sistem european de asigurare a depozitelor** și în vederea stabilirii unei veritabile uniuni bancare, mai multe state membre au indicat că este necesară o orientare politică privind posibila proiectare (inclusiv cele trei etape de reasigurare, de coasigurare și de asigurare completă) și programare (și condiționalitatea posibilă) a adoptării și intrării în vigoare a instituirii unui astfel de sistem în legătură cu celelalte măsuri de reducere a riscurilor și de partajare a riscurilor în vederea consolidării uniunii bancare. În acest sens, mai multe state membre au solicitat orientări politice privind un **acord interguvernamental** și conținutul posibil al acestuia, deși alte state membre sunt de părere că discutarea acestei chestiuni este prematură.

96. Ultimul punct al declarației privind uniunea bancară și modalitățile pentru finanțarea „punte” (bridge financing) pentru Fondul unic de rezoluție pe care miniștrii ECOFIN au prezentat-o la 8 decembrie 2015 arată că „odată ce FUR intră în vigoare și după ce statele membre participante ratifică acordul interguvernamental și transpun pe deplin Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare, statele membre vor trece în revistă instituirea modalităților pentru finanțarea „punte” (bridge financing) și vor reflecta la calea de urmat și calendarul privind lucrările referitoare la **mecanismul de sprijin comun**, pentru a garanta că acesta va fi pe deplin operațional cel târziu până la sfârșitul perioadei de tranziție. De asemenea, în 2016, statele membre vor reflecta în continuare la măsurile necesare pentru a continua aprofundarea uniunii bancare”. Întrucât se preconizează îndeplinirea condiției restante până în iunie 2016, statele membre vor ține atunci cont de înființarea modalității pentru finanțarea „punte”, fiind garantată astfel orientarea politică privind calea de urmat și calendarul activităților privind mecanismul de sprijin comun. În acest sens, câteva state membre au subliniat, de asemenea, că un mecanism de sprijin comun pentru un sistem european de asigurare a depozitelor este esențial pentru a asigura un nivel uniform de încredere în ceea ce privește protecția depozitelor în toate circumstanțele. Deși aceste SM au indicat că este justificată orientarea având în vedere nevoia de se asigura că un mecanism de sprijin comun s-ar referi și la sistemul european de asigurare a depozitelor, alte state membre și-au manifestat ferm un punct de vedere opus.

97. Grupul de lucru la nivel înalt al CEF pentru cadrul de reglementare a expunerilor suverane (RTSE) analizează în prezent opțiunile de politică prin adoptarea unei viziuni globale care să abordeze **expunerea suverană** a băncilor în Europa. Opțiunile ar trebui să contribuie la suprimarea legăturii dintre bănci și entitățile suverane, ținând cont de costurile și de beneficiile potențiale, de impactul mai amplu asupra piețelor financiare, de gestionarea datoriei publice, de stabilitatea financiară și de economia reală. Pe baza rezultatelor preliminare ale activității Grupului de lucru la nivel înalt, mai multe opțiuni de politică, inclusiv în ceea ce privește tranziția, au fost discutate, de asemenea, cu ocazia reuniunii informale a Ecofin din aprilie. O gamă largă de opinii au fost exprimate privind opțiunea (opțiunile) preferată (preferate) de politică și privind calea de urmat. Un mare număr de state membre au fost de părere că orice modificare potențială la nivelul UE ar trebui să fie efectuată în paralel cu procesul de la Basel, ale cărui rezultate ar trebui în consecință așteptate. Mai multe dintre aceste state membre au manifestat prudență, date fiind posibilele implicații negative ale oricărei revizuirii imprudente a cadrului existent. În acest sens, anumite state membre au fost cu precădere preocupate de coerența pieței unice în cazul în care modificările s-ar limita doar la uniunea bancară sau la zona euro. Alte state membre au subliniat riscul valutar inerent opțiunilor de politică aferente statelor membre din afara zonei euro, în special în cazul opțiunilor care abordează riscul de concentrare. Mai multe alte state membre au subliniat necesitatea de a consolida cadrul de reglementare al expunerilor suverane. Unele dintre aceste state membre au subliniat necesitatea potențială de a avea un cadru specific, după caz, în special dacă Comitetul de la Basel nu realizează o reformă substanțială în timp util, având în vedere riscurile pentru stabilitatea financiară, nivelul sporit al efectelor de propagare la nivel transfrontalier și partajarea riscurilor, care sunt specifice în special uniunii bancare sau zonei euro și cadrului instituțional al acestora. În acest sens, aceste state membre au propus abordarea simultană a riscului de credit și a riscului de concentrare. Având în vedere opiniile divergente exprimate și ținând cont de faptul că discuțiile în cadrul Comitetului de la Basel sunt încă în curs de desfășurare, este justificată o orientare politică cu privire la calea de urmat.

98. În cadrul GLAH s-a remarcat faptul că chestiunea **restructurării datoriei suverane** nu face în prezent obiectul discuțiilor la nivel internațional și european. Deși un mare număr de state membre au fost de părere că discuțiile suplimentare pe acest subiect nu sunt necesare și pot fi chiar dăunătoare, câteva state membre au dorit să obțină orientări politice suplimentare în acest domeniu.

IV. CONCLUZII

99. Președinția neerlandeză invită Consiliul să ia act de prezentul raport, în vederea avansării lucrărilor pe durata viitoarei președinții slovace.
-